

N:o 28.

Ank. till Riksd. Kansli den 21 Mars 1876, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 8,
angående ändring i lagstiftningen rörande försäljning af
vin m. m.*

Till Utskottet hafva blifvit hänvisade tvenne inom Andra Kammaren väckta motioner N:o 18 af Herr Engman och N:o 144 af Herr Jan Magnusson, uti hvilka Herr *Engman*, under anförande: "att sedan 1866 års förordning om öl- och vinförsäljning utkom, hafva röster inom olika delar af landet höjt sig uti mera eller mindre bevekande ordalag, rigtade till landets lagstiftare, äfvensom genom petitioner till Hans Maj:t Konungen, med rop om ändring uti gällande förordning om vinförsäljning på landet; att små förändringar hafva ock vidtagits uti den ursprungliga förordningen, men att dessa äro och förblifva utan verkan så länge ansvaret för oloflig vinförsäljning är så lågt som högst 20 kronor för hvarje sådan öfverträdelse", föreslår:

1:o att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes bestämma att all handel med viner under 15 kannor måtte varda på landet förbjuden, så vida icke vederbörande kommunalstyrelse, eller Konungens Befallningshafvande lemnat särskildt tillstånd till något försäljningsställe inom hvarje kommun till mindre belopp, dock att sådan rörelse ej må utöfvas i något fall gemensamt med annan handel:

Bih. till Riksd. Prot. 1876. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 14 Häft.

2:o att böter för oloflig vinsäljning å landet må vara första gången 50 kronor, andra gången 100, tredje gången 200 kronor, hvaraf hälften tillfaller åklagaren och andra hälften den kommuns fattige der förbrytelsen skett.“

Hvaremot Herr *Jan Magnusson* under förmälan, “att efter utfärdandet af Kongl. förordningen angående försäljning af bräuvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, den 18 September 1874, en minskad förbrukning af dessa drycker inträdt på landsbygden, torde vara obestriddigt; att lika obestriddigt torde vara, att förbrukningen af konstgjorda viner blifvit på de senare åren mera allmän; att dessa viner, hvilka innehålla ända till 23 procent alkohol och mestadels bestå af för helsan skadliga beståndsdelar, begagnas såsom rusmedel ej allenast af män utan jemväl af qvinnor och barn, hvarför de oftast åstadkomma ett större ondt än de starkare spritdryckerna, och att genom den fria handelslagstiftningen en mängd handelsbodas uppstått på landsbygden, hvaraf de flesta äro i mer eller mindre grad maskerade vin- och ölkrogar“, föreslagit:

“att Riksdagen ville för sin del besluta den ändring i Kongl. förordningen angående försäljning af vin m. m. af den 18 September 1874, att ingen eger rättighet försälja vin å landet utan att dertill hafva erhållit vederbörande kommunalstyrelses och Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes tillstånd, vid samma laga påföljd som för oloflig försäljning af bräuvin är stadgad“.

Dessa båda motioner, ehuru till en del olika i framställningssätt, men afseende samma syftemål, nemligen skärpta lagbestämmelser och vissa förändringar i Kongl. förordningen den 18 September 1874 angående försäljning af vin m. m., ansåg Utskottet böra i ett sammanhang behandlas.

Vid behandling inom Utskottet af dessa motioner, har Utskottet *dels* *erfarit* att en med syftet i Herr Engmans motion likartad fråga varit vid sist-förflutna riksdag föremål för Riksdagens behandling, men att Riksdagen då utan diskussion bifallit Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts tillstyrkta afslag å denna fråga, och *dels kommit* till den öfvertygelse, att om ofvan åberopade Kongl. förordning behörigen och noggrant tillämpas, den till största delen komme att motsvara det med densamma åsyftade ändamålet.

Då dertill kommer, att denna förordning icke ännu varit så länge i verksamhet, att någon bestämd åsigt om dess otillräcklighet kunnat stadgas, och det visat sig, att der vederbörande myndigheter begagnat sig af den makt och de rättigheter denna Kongl. förordning gifver vid handen, lagen varit verkande till förbättring; så finner Utskottet, att något egentligt skäl till förändring uti Kongl. förordningen den 18 September 1874 angående försäljning af vin m. m., för närvarande icke förefinnes, utan hemställer

a) att Herr Engmans ifrågavarande motion (N:o 18) icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda;

b) att Herr Jan Magnussons ifrågavarande motion (N:o 144) icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 21 Mars 1876.

På Utskottets vägnar

Ivar Månsson.

N:o 29.

Ank. till Riksd. Kansli den 21 Mars 1876, kl. 5 e. m.

*Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 10
i anledning af erhållen återremiss af Utlåtandet N:o 1,
rörande Herr L. Torpadiers motion om ändring i Kongl.
Maj:ts nådiga byggnadsstadga för rikets städer.*

Med anledning af nämnda motion, som afser att, derest i äldre stadsdel i något fall sådana särskilda förhållanden inträffa att byggnadsstadgans föreskrifter icke kunna utan verkligt men för den byggande tillämpas, bygg-